

СУТНІСТЬ І ЗМІСТ ДІЯЛЬНОСТІ ВОЄННИХ ТРАНСНАЦІОНАЛЬНИХ ОРГАНІЗОВАНИХ УГРУПУВАНЬ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ

Конопельський Віктор Ярославович

<https://orcid.org/0000-0003-4068-3902>

*доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри кримінального права та кримінології,
Одеський державний університет внутрішніх справ
м. Одеса, Україна*

Ілінський Олександр Валерійович

<https://orcid.org/0009-0007-1798-4260>

*аспірант кафедри кримінального права і процесу,
Державний податковий університет
м. Ірпінь, Україна*

Як показує практика та результати аналізу нормативно-правових актів, що стосуються змісту досліджуваної у цій роботі тематики, найбільш актуальні проблеми з означеного питання пов'язані з: 1) правовою невизначеністю; низькою ефективністю кримінально-правового реагування та малоефективною діяльністю щодо реалізації кримінально-правових норм міжнародного права на практиці; 2) певною недосконалістю норм закону України про кримінальну відповідальність та аналогічними недоліками, що характерні для проекту Кримінального кодексу (КК), який розроблений у сьогоденні на науковому рівні; 3) відсутністю узагальненої судової практики з питань кримінально-правової протидії злочинам, які вчиняються воєнними транснаціональними організованими угрупованнями, включаючи російську державу-агресора [15]; 4) безсистемністю та однобічністю наукових розробок з даної тематики [2]; 5) іншими проблемами [3].

Перша група зазначених у цій роботі проблем має пряме відношення до дієвості норм міжнародного права у сьогоденні. При цьому, у першу чергу, звертають на себе увагу ті міжнародно-правові акти, які регулюють діяльність ООН, Міжнародного кримінального суду (МКС), Міжнародного Червоного Хреста, ін. Зокрема, аналіз змісту Статуту ООН показує, що більшість його норм носить декларативний характер, позаяк не має відповідних правових гарантій і механізмів реалізації на практиці. Так, закріпивши у ст. 1 даного Статуту положення про те, що ООН має на меті підтримувати міжнародний мир та безпеку та з цією

ціллю вживає заходи для запобігання і усунення загрози миру та придушення актів агресії тощо, ця міжнародна організація серед принципів діяльності (ст. 2 Статуту) чомусь жодним словом не обмовилась про те, що її члени можуть у зв'язку з цим вводити колективні санкції різноманітного характеру щодо суб'єктів воєнної транснаціональної організованої злочинності та відповідних держав-агресорів, а також передавати винних у цьому осіб до Міжнародного Суду ООН та МКС.

Більш того, у Статуті ООН відсутні будь-які процедурні норми, які дозволяли б подолати вето (заборону) [4, с. 73] постійного члена Ради Безпеки цієї організації щодо прийняття того чи іншого рішення, яке не суперечить Статуту.

Неврегульованими у даному Статуті є й питання щодо реагування (аж до виключення зі складу постійного члена Ради Безпеки ООН) на дії тих суб'єктів воєнної транснаціональної організованої злочинності та держав-агресорів у випадках вчинення кримінальних правопорушень міжнародного характеру, включаючи розв'язання війни чи воєнного конфлікту за їх ініціативою (зокрема, як це зробила росія 24.02.2022 року у виді так званої спеціальної воєнної операції щодо України).

Системні та перманентні (безперервні) [4, с. 507] правопорушення, що пов'язані з проявами воєнної транснаціональної організованої злочинності, особливо з боку російської держави-агресора, детермінуються низкою випадків порушення різноманітних норм міжнародного права, у тому числі з питань, що стосуються дотримання основних прав і свобод військовополонених і цивільного населення в умовах воєнного стану. Так, у щорічній доповіді Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини за 2023 рік зазначеній проблематиці були присвячені відповідні розділи (р. 1 «Реалізація Формули миру»; р. 2 «Права громадян, які постраждали внаслідок збройної агресії проти України»; р. 3 «Права людини в секторі безпеки та оборони»).

Проте, ні Рада Безпеки ООН, ні в цілому вказана міжнародна організація досі належним чином воєнну агресію російської федерації щодо України не засудили, а також не віднесли її до одних із проявів воєнної транснаціональної організованої злочинності. Більш того, у 2025 році вперше за всі роки протиправного вторгнення даної держави-агресора на територію нашої країни (2022–2025 рр.) проти визнання дій росії злочинними виступили й США, яку Україна вважає своїм стратегічним партнером у цій війні, що у зв'язку з цим не дозволяє належним чином нейтралізувати, блокувати усунути тощо ті детермінанти, що сприяють даному виду міжнародної злочинності.

Отже, слід констатувати, що однією з детермінант, яка сприяє вчиненню з боку воєнних транснаціональних організованих угруповань

воєнних злочинів та інших протиправних в умовах воєнного стану в Україні, а також знижує рівень міжнародного правопорядку, є недієвість, аморфність (безформеність) [4, с. 17] та правова незабезпеченість відповідними гарантіями і механізмами реалізації норм міжнародного права, включаючи архаїчні (застарілі, античні, «мертві» тощо) [4, с. 13] форми прийняття рішень як Радою Безпеки ООН, так і цією міжнародною організацією в цілому щодо нейтралізації, блокування, усунення детермінант, які сприяють зазначеним суб'єктам транснаціональної злочинності.

Література:

1. Порухення законів та звичаїв війни: ВС зробив висновок щодо правильності кваліфікації дій особи, яка реалізовувала державну політику РФ у військовій сфері на території АР Крим: Постанова Касаційного Кримінального суду у складі Верховного Суду від 28.02.2024 у справі № 753/14148/21 (провадження № 51-6134 КМ 23). URL: <https://supreme.court.gov.ua>
2. Вознюк А. А., Жук І. В. Порухення законів і звичаїв війни: безпосередні об'єкти, предмети та потерпілі від злочину. Загальні положення «*jus in bello*». *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренко*. elar.naiau.kiev.ua › items
3. Під час кваліфікації дій особи як порухення законів та звичаїв війни важливим є встановлення контекстуального аспекту: позиція Верховного Суду від 04.07.2022. URL: <https://supreme.court.gov.ua>
4. Великий тлумачний словник сучасної української мови / укл. О. Єрошенко. Донецьк : ТОВ «Глорія Трейд», 2012. 864 с.